

[Glistrup]

gjorde for at omdanne det svenske Harpsunddemokrati til et dansk Marienborgdemokrati, hvor man skulle gavne de store erhvervsvirksomheder på de små erhvervsvirksomheders bekostning.

Regeringen brugte denne Pjaltenhansson-fremgangsmåde til at tale om, at der var en eksportpakke på vej. Det var altså det, som regeringens PR-folk hævdede, og så har de i årene bagefter sagt: Se bare på eksporttallene, hvordan det har hjulpet på vores eksport. Men det er nu nok at pynte sig med lånte fjer, for det er på grund af de enorme fremgange, der i de mellem-liggende år er sket ude på de betalingsdygtige markeder, som vi samhandler med, at vores eksport er steget. Det har intet at gøre med det, som regeringen kaldte eksportpakken.

Men takket være, at regeringen kaldte det eksportpakken, blev EF vågen og sagde: Hov, hov, I kan da ikke begunstige jeres eksport på andre landes bekostning. Nu bygger man så med lovforslag nr. L 86 videre på det, som man skabte for to år siden. Det storhedsvanvid, man havde i december 1987, har vi under behandlingen af L 86 fået at vide at EF-Kommissionen så sent som i maj måned 1989 har lavet en åbningsskrivelse om. Det vil altså sige, at vi befinder os i en situation, hvor EF-Kommissionen vil lave en ny Storebæltssag mod os, som vil få en fatal virkning på L 86. Samtidig præciseres det i svaret fra skatteministeren, at der er private borgere, der har sagsøgt Danmark for EF-Domstolen vedrørende denne arbejdsmarkedsbidragslov. Var det derfor ikke en idé, når vi nu skal have gang i 90'erne, at vi meget hurtigt og ikke bare engang i 90'erne simpelt hen igen ophævede alle disse arbejdsmarkedsbidragsregler, vi vedtog for 2 år siden, hvad enten det så er et forligsbrud i forhold til Socialdemokraterne eller ej, og kommer ind på et grundlag, så vi ikke får en ny Storebæltsskandale med det, som man gennemfører i Folketinget?

For så vidt angår L 98, er der, om man så angriber det nok så kraftigt fra hr. Rahbæk Møllers eller hr. Stavads side, tale om en skattenedsættelse. Det er i hvert fald uafviseligt. Og så slikker Fremskridtsfolk sig om munden, for enhver skattelettelse er god. Det følger af, at enhver skat er hæslig, og derfor må enhver ned-sættelse af en skat være en god ting. Men om det nu lige præcis er det rigtige her 2 år efter 1987-skandalen at sælge den store erhvervs-

skattelettelse, kan man vist diskutere, for de, der betaler selskabsskat, er ikke de dynamiske erhvervsvirksomheder. De har så meget i gang med afskrivningsmuligheder og ekspansioner, at de ikke betaler nogen selskabsskat, og der er eventuelt udenlandske datterselskaber. Selskabsskat betales af, hvad man har liggende af pantebreve og obligationer.

Jeg ved nok, at skatteministeren laver en statistik med 84 pct. eller 14 pct., eller hvad det var, der nu var inde i den finansielle afdeling. Men de selskaber, der fra gammel tid er registreret som erhvervsdrivende selskaber, men som nu er døde hvide elefanter eller disse tomme, sorte planeter, der svæver rundt i rummet, er dem, der har deres pantebreve liggende, og som man begunstiger med denne nedsættelse fra 50 pct. til 40 pct.

I denne relation er det, at man skal se hr. Rahbæk Møllers og hr. Stavads bekymring, for de siger: Jamen vil der nu ikke være mange flere, der simpelt hen lægger det pantebrev, man arvede fra tante Sofie, over i et skuffeselskab, som man køber, og derigennem får en lav beskatning? Jeg tror nok, at man roligt kan fastslå, at hr. Rahbæk Møller og hr. Stavad overdriver deres bekymringer, for der er tale om, at man for indkomståret 1990 med virkning for den skat, der skal betales i november 1991, får denne nedsættelse fra 50 pct. til 40 pct.

Men som vi alle kan se af den store bevægelsesfyldte skattediskussion i dette land, vil skatteprocenterne og skattereglerne på disse områder ganske givet blive ændret kolossalt inden for de kommende år. Derfor vil incitamentet til at lave skattetænkning ved at lave selskaber, som man putter formuen ind i for at få 40 pct.s beskatning, være meget lav, i hvert tilfælde i en tid, hvor valutaliberaliseringsbekendtgørelserne fra EF er trådt i kraft. Når der er så mange internationale realiteter og forbindelser, der er i så enorm vækst, er skattefordelene for dem, der vil lave skattetænkning, så kolossale i de internationale relationer, at det vil være aldeles uprofitabelt at begynde at sysle med, om man kan få en nedsættelse fra 50 pct. til 40 pct. på det danske selskabsområde.

Der er så enormt mange muligheder for langt, langt større skattenedsættelser af varig karakter med de internationale udviklinger, liberaliseringer, EF-regler osv., der gennemføres i øjeblikket, og det vil være varigt og holdbart.